

עתידה של עבר-הירדן

כיצד עתידה עבר-הירדן להתפתח מבחינה חומרית. — דבר זה עודנו שנוי בהשערות. ארבע-חמשיות ממנו הן מדבר, ונדמה הדבר כי סופם להתמיד בכך. אמנם, געשו קדיחות לבקשת מים, אך הן לא הצליחו; והגבול שבין מדבר שממה לארץ-זרועה ונושבת עודנו כמעט כשהיה בימי הרומאים. אולם בחלקה של הארץ ישנן אפשרויות של עיבוד. אפשר לגדל בננות בעמק-הירדן. ייתכן כי יימצא נפט, או שם או במקומות אחרים. עיד זאת: נמלת של עקבה, שבימי המלחמה נבנתה שם בריכת-מעגן לסירות-פריקה (אם כי מאז ועד עתה עדיין לא הוכנסה זו לשימוש מסחרי כל שהוא), אולי עתיד להיות נמלה של עבר-הירדן בהא-הידיעה. ידוע הדבר, כי החברה המנצלת את המלחים והמחצבים של ים-המלח שוקלת את האפשרות להשתמש בעקבה להעברת חלקי סחורותיה הנמכרות בשוקי-המזרח, במקום בדרך של עכשיו, הדרך הארוכה ורבת-ההוצאות: מים-המלח עד ירושלים במכונית, משם לחיפה ברכבת, ומשם באניה דרך תעלת-סואץ אשר בה, אגב, משלמת החברה מס-תעלה בסך 5 שילינג לכל טון, וכן יכולה חברת-הפוסטים של עבר-הירדן להשתמש בעקבה שימוש נוח הרבה יותר מן השימוש בכל נמל אחר.

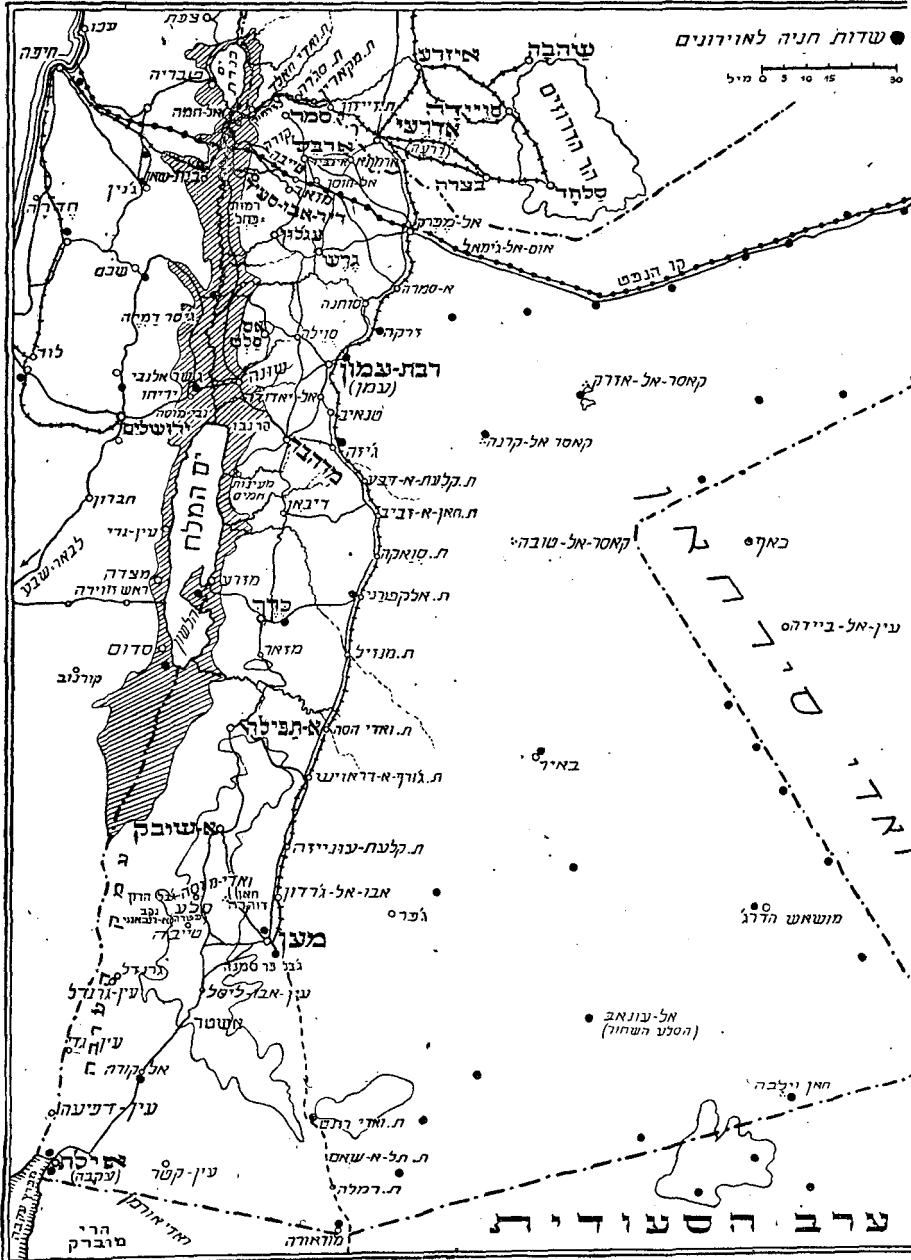
אך מוטב לנהוג זהירות בהערכתן של האפשרויות בעבר-הירדן. כאן הופרחו כמה זכמה תכניות-ענק וכמעט את כולן נשא הרוח יחד עם אבק המדבר. ולא הערבים לבדם הגם כאן בעלי חלומות; בימי המלחמה ניצח חיל „המהנדסים המלכותיים“ על בנייתה של דרך חדשה, בכיוון הדרומי, אל עקבה. בשביל חלק מאותו כביש — ככרת-הדרך שבין גוויריה לואדי-איתם (הזכור, יפה לקוראיו של ת. א. לורנס) — בחרו בערוצו של נחל אכזב. באו הגשמים וסחפוהו ושמועה שמעתי כי עודו עומד בחורבנו. ואין זה כלל דבר הבא לחדש איזה נסיון שעדיין לא בא כמותו! בהיותי בפעם האחרונה בעקבה, נוכחתי לדעת כי התעסקותם העיקרית של כמה מתושביה של קריית חמד זו, הדומה לפרח-הלוטוס, היתה מלאכת התיקונים בכביש המוליך צפונה — והליצנים היו אומרים, כי אנשי-העיר נותנים להתפלל לגשמים, כדי שתזדמן להם מלאכה מפרנסת.

עבה¹ ביסודה ארץ רומנטית, וכיון שהמדבר הוא בה חלק כל כך גדול, מן ההכרח הוא שאין לו תקנה. בעיני המערב יש תוספת-הכוח לאותו תבלין רומנטי בזכותו של „הלגיון הערבי“ רב-ההדרות-החילה, — אותו חיל-משטרה. בן אלפיים איש מימי השלום, שבימי המלחמה השתמשו בו לצרכים צבאיים והרחיבוהו כדי עצמתו הנוכחית, בשיעור עשרת אלפים איש². חיל זה, שנוסד ע"י פיק-פחה וכיום הוא נתון לפיקודו של גלאב-פחה, גא על דברי ימיו המהוללים. הוא שייך לעבה³ ובעיקרו גם חיילו בא לו ממנו — ואף על פי כן — שלא „כחיל-הספר לעבר-הירדן“, שהוא גוף-גיס קיסרותי, שנוסד ב-1926, נכון היה לגיון זה לשרת גם מחוץ לגבולותיהן של עבה⁴ וארץ-ישראל. באיזו מידה יש לזקוף לזכותו של הלגיון הערבי הזה את סילוקו של האויב מעיראק ומסוריה ב-1941 — דבר זה הוא

(1) כידוע, עולה עצמתו המספרית של הלגיון על המספר הנקוב כאן, אלא כנראה, גורע כאן המחבר את חטיבות הג'נרמריה, המשטרה וכיוב"ז הנכללות בלגיון, ואפשר נב עוד אילו יחידות מיוחדות.

שדות חניה לאוירונים

0 5 10 15 20 מייל

ערב הסעודית

הרי מוברק

עין קטר

עין דפיעה

עין ג'ד

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל

עין ג'דל